

Peti: Nekem is, Mikulás bácsi?

Mikulás (Pistára mutat): Annyit, mint ennek a Kovács Miskának, ni!

Peti: Mariskának meg Erzsikének is?

Mikulás: Hogyne! Ezeket a hajás babákat, e! *(Az asztalon heverő dobozokat a kosarába rakja.)*

Peti, Pista (megriadva hátrálnak).

Peti: Mi nem kérünk semmit, Mikulás bácsi!

Mikulás: Tudom, de én mégis hoztam nektek is, kedves gyermekek!

Peti (Pistával együtt közelebb bátorkodik): Mi is jó gyermekek voltunk, Mikulás bácsi.

Mikulás: Tudom, hiszen ti is megkaptátok a magatokét, amit érdemeltetek. Nesztek! *(Hirtelenében virgácsolja őket.)*

Pista, Peti (jajgatva bujnak az ágy alá).

Peti: Ez tévedés! Ezt kikérem magamnak!

Pista: Ez nem illik! De nem is szokás.

Peti: Valóságos gorombaság!

Mikulás: Igy legalább nem felejtitek el, hogy az idén nálatok is járt a Mikulás. *(Eltűnik.)*

Peti, Pista (a sötétben kibujnak az ágy alól).

Pista (vakargatja a virgács helyét): Te, Peti, ennek a Mikulásnak ugyanolyan hangja volt, mint a Mariskáék édesapjának...

Peti (színtugy): Nekem is olyan ismerős volt a kezejárása... No, de most hogy felezzük ezt meg Kovács Miskával?! . . .

(Függöny.)

Volt, van és lesz!

Csodálatos csillag
 Vagy Te ősi földünk:
 Minden porszemekben
 Ezerévet őrzünk.
 Vihart álló öre
 Te voltál keletnek,
 Csillogó keresztnek —
 És álnokul mégis
 Kerésztre szegeztek,
 Félig eltemettek . .
 Véres vergődéssel
 Fqész világ nézte, —
 Nem haltál meg mégze!
 Mert volt, van és lesz is
 I g a z á g a z É g b e !
 Móra László.